

(19) HU

MAGYAR
NÉPKÖZTÁRSASÁG

ORSZÁGOS
TALÁLMÁNYI
HIVATAL

SZABADALMI LEÍRÁS

B

(11)

188 971

A bejelentés napja: (22) 83. 08. 18.

(21) 3568/83

(86) PCT 83 (00099)

(87) WO 84 (00666)

A bejelentés elsőbbsége:

(33)

CH

(32)

82. 08. 18.

(31)

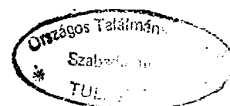
4933/82-2

Nemzetközi
osztályjelzet:
(51) NSzO₄

A 01 K 13/00

A közzététel napja: (41) (42) 1985. 07. 29.

Megjelent: (45) 88. 11. 30.

Feltaláló(k): (72)

BENCKHUIJSEN, Gerrit, Jan, Schaan,
LI

Szabadalmaz: (71)

TEMOVA ETABLISSEMENT, Schaan,
LI

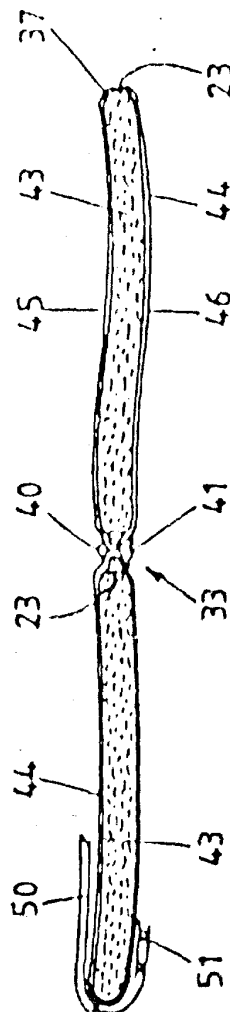
(54)

GYÓGYGALLÉR PATÁS ÁLLATOK NYAK – ÉS/VAGY FEJTÁJÉKA SZÁMÁRA

(57) KIVONAT

A találmány tárgya gyógygallér patás állatok, főleg lovak nyak- és/vagy fejtájéka számára, amely a felfekvési tartományhoz anatómiailag igazodó alakkal van kiképezve és rögzítőeszközökkel van ellátva és amely egy-egy, textilanyagból készült külső és belső rétegből, valamint egy rugalmas utánengedő közbenső párnarétegből áll.

A találmány lényege az, hogy a gyógygallér belső és külső falát (10, 45 ill. 11, 46)) képező rétegek textilanyaga (25, 44) kötött vagy hurkolt, légáteresztő textilanyag, amely nem nedvszívó, dörzselektromosság előállítására alkalmas műszálakból áll és amelynél a szemek száma kb. 50-125 négyzetcentiméterenként, ugyanakkor a közbenső párnaréteget képező betét (24, 43) lég- és nedvességáteresztő habanyagból áll. (5. ábra)

A találmány tárgya gyógygallér patás állatok, főleg lovak nyak- és/vagy fejtájéka számára, amely a felfekvési tartományhoz anatómiailag igazodó alakkal van kiképezve és rögzítőeszközökkel van ellátva.

A lovaknál jelentkező meghűléses betegségek enyhítésére a melegítő védőtakarókon kívül alkalmaznak nyakpólyákat vagy nyakbandázsokat is, amelyek feladata az állat testének megvédése az időjárás vagy a testpárolgás okozta lehűléstől. Az ismert ilyen célú termékek többnyire gypjúanyagból készült hőkonzerváló betétből és vászon vagy műanyag alapanyagú bevonatból állnak. Ezáltal az ismert pólyák és bandázsok képesek ugyan a külső hideg hatását bizonyos fokig kizárni, azonban hatásuk kizárólag erre az árnyékoló-védő funkcióra korlátozódik, mivel maguk nem rendelkeznek hőtermelő tulajdonsággal. Emellett nagy hátrányt jelent, hogy a betétek a párolgási nedvesség elégtelen vagy teljesen hiányzó elvezetése miatt hajlamosak az izzadságtól átnedvesedni és ezáltal hideggócokat képeznek.

A nyaktartomány számos megbetegedése, például a felső légutak hurutjai vagy torokgyulladás esetén, adott esetben akár gyógyszeres kezeléssel is összekötve, kívánatos a nyaktartomány célirányos hőkezelése a betegséggóc környezetében. Mivel az ismert pólyák és bandázsok egyrészt nem ilyen célra lettek kifejlesztve, másrészt pedig nincs gyógyászati tulajdonságuk, a találmány által megoldandó feladat olyan gyógygallér-rátét létrehozása, amely a külső hideghatások elleni védelem mellett hőtermelő tulajdonsággal is rendelkezik, ahol sem a hideg elleni védelmet, sem pedig a hőtermelést a testpárolgás hatása nem befolyásolja.

A kitűzött feladatot a találmány értelmében olyan gyógygallérall oldjuk meg, amelynek a bőrré felfekvő belső fala és azonos, kötött vagy hurkolt légáteresztő textilanyagból készült külső fala van, amely textilanyag nem nedvszívó, dörzselektromosság előállítására alkalmas műszálakból áll, és amely négyzetcentiméterenként 50–125 szemmel készül, és ahol a két fal között hajlékony és légáteresztő, porózus habanyagból levő betét van elrendezve.

A gyógygallér takarhatja vagy csak a nyaktartományt, vagy csak a torokrészt, de kialakítható egy darabként mindkét tartomány lefedésére is. Amennyiben a gyógygallér legalább a nyaktartományt lefedi, célszerűnek mutatkozott, ha a két falrész hátoldal felé néző homlokszegélyt rögzítőeszközökkel látjuk el egy esetlegesen felhelyezett háttakaróval való összekötésre. Amennyiben a gyógygallér a torok- és/vagy homlok részen van elhelyezve, előnyösen kivágásokkal látjuk el a fülek és/vagy a szemek számára. Olyan esetekre, amikor gyógyászati célból a fej és/vagy a nyak mozgását korlátozni kell, a gyógygallérba a gerincoszlop-pal megközelítőleg párhuzamosan húzódó merevítőpálcák vannak beágyazva.

A találmányt részletesebben kiviteli példák kapcsán, a csatolt rajzok alapján ismertetjük. A rajzokon

az 1. ábra a gyógygallér két, a torokrészen illetve a nyaktartományon felfekvő kiviteli alakjának vázlatos képét mutatja,

a 2. ábra az 1. ábrán látható torokgallér távlati nézete, részben vázlatosan,

a 3. ábra a 2. ábra szerinti torokgallér keresztmetszete,

a 4. ábra az 1. ábrán látható nyakgallér belső oldalának felülnézete kiterített állapotban, egyszerűsített ábrázolásban,

az 5. ábra a 4. ábra I–I vonala szerinti metszet, míg

a 6. ábra egy találmány szerinti gyógygallért mutat a nyak, a torokrészt és a homlok számára, vázlatos ábrázolásban, ahol egy háttakaróval való összekötésre alkalmas rögzítőeszközök, a két falnak a torokrészen egymással való összekötésére alkalmas rögzítőeszközök, valamint a fülek és a szemek számára előírányzott nyílások is fel vannak tüntetve.

Hivatkozással az 1. ábrára, a találmány szerinti gyógygallér alkalmazási területe kiterjed az állat 1. pórájától a 2. torokrészen és a nyújtott 3. nyakrészen keresztül az úgynevezett 4. szügycsúcsig. Jóllehet, elképzelhető egy közös gyógygallér is a teljes 1–4. nyaktartomány lefedésére, például egy általános hőkezelés esetére, helyi betegséggócoknál azonban többnyire elegendő a lokális kezelés a góc környezetében. Ennek megfelelően az 1. ábra egy-egy 5. torokgallért és 6. nyakgallért tüntet fel, amelyek anatómiailag a 2. torokrészt és a 3. nyakrészt is lefedik. A gallérméreteket megválaszthatók oly módon, hogy a két 5. 6. gyógygallérrel szükség esetén a teljes 1–4. nyaktartomány lefedhető, amint az az 1. ábrán látható. Az 5. 6. gyógygallérok az alsó nyakgörbület átfogására szolgálnak és ennek megfelelően előnyösen tengelyszimmetrikus szabásúak van az azonos jobb- és baloldali lefedés biztosítására, mint az a 2. és 4. ábrán látható. Ezzel szemben a tarkó vonalától kétoldalt szabadonhagyott rés W szélessége tetszés szerint csökkenthető a rés teljes megszüntetéséig, sőt az átfedésig.

A 2. ábrán látható csíkszerű 5. torokgallérnak, amelynek keresztmetszeti mérete kb. 12x2-2,5 cm, 10 belső fala, 11 külső fala, felső és alsó 12,13 oldalszegélye, valamint két lerészelt, összetartó 14,15 vége van. Rögzítőeszközként egy a tarkó köré helyezendő, műanyagból készült 16 szalag szolgál, amely az 5. torokgallér 11 külső falához a gallér 14 végénél illeszkedik. A 16 szalag külső oldalának végszakasza 17 ragasztóréteggel és ezzel szomszédosan egy ezt kiegészítő 18 tapadóréteggel van bevonva. Az 5. torokgallér másik 15 vége 19 behúzó- és vezetőgyűrűt hordoz, valamint egy tapadóréteggel bevont 20 tapadósíkot, így a meghúzott 16 szalag vagy a 20 tapadósíkon, vagy a saját 18 tapadórétege segítségével leragasztható. További rögzítőeszközként szükség esetén egy 21 homlokszalag is alkalmazható, amely az ábrázolt módon az 5. torokgallér 14, 15 végei közelében ezeket egymással összeköti. A 21 homlokszalag szintén egy 22 gyűrű segítségével és öntapadó zárassal rögzíthető. Mivel az 5. torokgallér előállításánál mind varrási, mind pedig hegesztési műveletek alkalmazhatók, a rögzítőeszközök felszerelésének helyét jelölő, szaggatott vonallal jelzett 23 varratok az 5. torokgalléron varrási varratokat és hegesztési varratokat egyaránt jelenthetnek.

Amint az a 3. ábra szerinti keresztmetszetből kitűnik, az 5. torokgallér belül 24 betéttel, kívül pedig egy bizonyos 25 textilanyagból készült közös burkolattal rendelkezik, ahol a 25 textilanyag a gallér 10. belső falát és 11. külső falát képezi. A 25 textilanyagnak és a 24 betétnek a találmány célja szem-

pontjából lényeges anyagbeli jellegzetességeit a későbbiekben részletesen ismertetjük.

Az 5 torokgallér a még ismertetendő hőkezelési funkcióval együtt kitámasztó funkciót is gyakorolhat, amely korlátozza a fej mozgásának játéktérét.

Ha egy ilyen kitámasztó funkció bizonyos megbetegedések esetén különösen kívánatos, lehetőség van az 5 torokgallér 26 merevítőpálcákkal való megerősítésére. A 26 merevítőpálcák, amelyek közül a 2. ábrán csupán egy van jelezve, merőlegesen húzódnak a 12, 13 oldalszegélyek között a 24 betéten keresztül és a kimenetnél azzal például össze lehetnek varrva, vagy hegesztve.

A 4. és 5. ábrán a nyújtott 3 nyakrész számára kialakított 6 nyakgallér látható, amely két egybevágó 31, 32 gallérfélből áll, amelyek a csuklós 33 középpél körül összehajthatók. A kifogástalan illeszkedés biztosítására a 33 középpél a teljes felfekvési tartományban egy ívalakú hajlattal van kialakítva. (1. ábra) Ugyanezen célt szolgálja a 34 és 35 felső illetve alsó szegély befelé szögellő alakja, valamint a 36, 37 oldalszegélyek háromszög-alakja. Rögzítőeszközként az egyik 32 gallérfél külső oldalán, a szegély közelében felerősített 38 szalagok vannak előirányozva, amelyekhez a másik 31 gallérfél külső oldalára felszerelt 39 csatok vannak hozzárendelve. A 33 középpél és a 34 felső szegély célszerűen 40, 41 és 42 védőcsíkokkal van lefedve. A 4. ábrán szaggatott vonallal jelzett 23 varratok a már említett okokból szegési és hegesztési varratokat egyaránt jelenthetnek.

Az 5. ábrán látható belső felépítésből kitűnik, hogy a 6 nyakgallérnak 43 betéte van, amely a 33 középpél tartományában két részre van osztva. A 43 betétet egy meghatározott 44 textilanyagból készült közös burkolat veszi körül, amely így egyúttal a 45 belső falat és a 46 külső falat is képezi. A 33 középpél átmeneti tartományában a belső és külső textilrétegek össze vannak varrva egymással és ettől kétoldalt párhuzamos 23 varratok mentén a 43 betéttel össze vannak varrva, illetve hegesztve. Emellett a 44 textilanyag a 34–37 szegélyek mentén össze lehet varrva, illetve hegesztve a 43 betéttel, amint azt az 5. ábrán a 37 oldalszegélynél jeleztük.

Amint az 1. ábrán látható felhelyezett 5, 6 gyógygallérok is jól mutatják, ezek a találmány szerinti gyógygallérok biztosítják a hagyományos védelmet a külső hőmérsékleti befolyások ellen, minthogy ezek a gallérok, mint már említettük, teljes zárást biztosító módon is kialakíthatók. A találmány szempontjából alapvetően fontos, hogy az 5, 6 gyógygallérok ezen kívül sajátos kialakítással is rendelkeznek, mint gyógyászati segédeszközök a korábban megnevezett betegségekhez, amellyel a találmány szerinti gyógygallér védő-árrnyékoló funkciója mellé gyógyító funkció is lép. Az 5, 6 gyógygallérok általi gyógyító hatás létrejötte alapvetően függ 25, 44 textilanyagok és a 24, 43 betétek anyagbeli és szerkezeti jellegétől.

Ha a fentiekben ismertetett 5, 6 gyógygallérokat ilyen jellegű, meghatározott szerkezetű 25, 44 textilanyaggal látjuk el, és például egy hurutos megbetegedésben szenvedő lóra helyezzük fel, a panaszok meglepő módon szokatlanul rövid idő alatt elmúlnak. Ez a gyors gyógyulási folyamat nyilvánvalóan nem csak a gyulladás góc környezetében biztosított hőfejlesztés,

valamint az adott esetben alkalmazott gyógyszeres kezelés eredménye. Sokkal inkább fel kell tételezni azt, hogy az elektrosztatikus töltések magán a bőrön, illetve a nagy elektrosztatikus feszültségek segítik erőteljesen a gyógyulási folyamatot. Feltételezhető, hogy az ilyen textiliák a lovaknál újszerű, eddig nem ismert gyógyító hatást váltanak ki. Vizsgálatok azt is kimutatták, hogy a 25, 44 textilanyag nem önmagába váltja ki a gyógyító hatást, hanem az csak egy megfelelő 24, 43 betét jelenlétében lép fel, és különösen akkor hatásos, ha nemcsak a bőrön felfekvő 10, 45 belső falak, hanem a 11, 46 külső falak is ilyen textiliából készülnek.

Az említett 25, 44 textilanyagok olyan műszálak, amelyek alapjaként a parafinozott PVC-szálak bizonyultak legalkalmasabbnak, ahol a PVC-szálakhoz a szakítószilárdság növelése érdekében 10–15 %-os hányadban akrilszálak is adhatók. Adott feltételek mellett esetleg más, dörzselektromosság fejlesztésére alkalmas szintetikus szálak is felhasználhatók a kötött 25, 44 textilanyagok gyártásához. A gyógyító hatás szempontjából lényeges, hogy az elektrosztatikus töltés a bőrön, illetve a keletkező elektrosztatikus feszültség egy lehetőleg magas és állandóan fennmaradó értékkel bírjon. A kívánt textiliának ezért egyrészt lehetőleg sűrű szerkezetűnek kell lennie a nagy elektrosztatikus értékek elérése érdekében, másrészt viszont kellő szemtávolsággal kell rendelkeznie a bőrnedvesség könnyű elpárolgásának biztosítására, amely nedvesség a hőfejlődés következtében jön létre és kedvezőtlenül befolyásolhatja a töltés nagyságát. A tapasztalatok azt mutatták, hogy ezeket a követelményeket az alábbi paraméterekkel rendelkező finombordás és interlock kötésű kelmék teljesítik a legjobban:

A finombordás kötésű kelme a fentebb megadott műszálból 2,5 – 4 denier finomsági értékkel körkötőgépen lett előállítva, 2 cm-enként 10 tüvel történő feldolgozás mellett. A modulszám 21 hurok volt 2 cm hosszú, és 15 hurok 2 cm szélességre, a szemek száma 78/cm³, a felületsúly pedig 315 g/m² volt. Általában a finombordás kötésű kelméhez leghatékonyabb modul-tartományoknak a 18 – 25 illetve a 12 – 20 hurok/2 cm hossz ill. szélesség érték bizonyult, míg 310 – 325 g/m² volt a legelőnyösebb felületsúly-tartomány. A fenti kelme előállításához más típusú körkötőgépek vagy sikkötőgépek is szóba jöhetnek. Interlock-bázisú és 2 cm-re jutó 16 tüvel történő feldolgozással készített interlock kötésű kelménél az adott felhasználási célra leghatékonyabb paraméterek az alábbiak: fonalsúly 40.000 – 50.000 m hossz/kg, modulszám 20 – 30 hurok/2 cm hossz vagy szélesség, felületsúly 150 – 300 g/m². Például egy 40.000 m/kg-os fonalnál az alábbiak jellemzők: 26 (25) hurok 2 cm hossza (szélességre) és 260 g/m² felületsúly, egy 50.000 m/kg-os fonalnál ezek az adatok a következők: 25 (24) hurok 2 cm hossza (szélességre) és 200 g/m² felületsúly. A 2. ábrán a 25 textilanyag például finombordás kötésű kelmeként van jelölve, míg a 4. ábrán sraffozottan, interlock kötésű kelmeként van vázlatosan ábrázolva.

Amint azt az előzőekben említettük az ismertetett 25, 44 textilanyagokon kívül meghatározott tulajdonságú 24, 43 betétek is szükségesek ahhoz, hogy

az 5, 6 gyógygallérok gyógyászati hatékonysággal rendelkezzenek. A legfőbb követelmény az, hogy a 24, 43 betétek akadálytalanul hagyják a levegőt áthaladni. Ez a légáteresztő-képesség azért szükséges, hogy a bőrrel elpárolgó nedves levegő az 5, 6 gyógygallérokra a 10, 45 belső faltól a 11, 46 külső falig áthatolhasson. Emellett a 24, 43 betétnek rugalmas alaktartóssággal kell bírnia, ami mindenütt biztosítja a 25, 44 textilanyag egyenletes rányomódását a bőrre. Ezeket a követelményeket a poliuretán-habok csoportjába tartozó olyan habanyagtest 24, 43 betétként való alkalmazásával biztosítjuk, amely a nyitott pórusok következtében légáteresztő, rendelkezik a kívánt alaktartóssággal és a nedvességet is átveszti. A gyakorlatban kipróbált 5, 6 gyógygallérok habanyagteste például 2 cm vastag és 40 kg/m³ fajsúlyú.

Természetesen a 11, 46 külső fal légáteresztő-képessége is feltétlenül szükséges. Amint az a gyakorlati kivitelek során kitűnt, nő az 5, 6 gyógygallérok gyógyászati hatékonysága, ha egy tetszőleges légáteresztő anyag, például vászon helyett szintén az előzőekben ismertetett tulajdonságú 25, 46 textilanyag képezi a 11, 46 külső falakat. Előnyös továbbá, ha a textilanyag két kölcsönösen tartományonként eltolható rétege a habanyagtest-betéteket minden oldalról körülveszi, mint például a 3. ábrán az 5 nyakgallérnál látható. Az itt fellépő eredő elektrosztatikus feszültségek a bőrhez képest meghaladják a 30 KV-t.

Az 5, 6 gyógygallérok előállítása az alábbi munkalépeken történik:

- egy- vagy többretegű textilburkolat előállítása egy interlock kötőgépen,
- habanyagtest beillesztése az egyik nyitva hagyott burkolatoldalon keresztül, és
- összevarrás a 16–22, 38, 39 rögzítőeszközök felvarrása mellett egy bőrvarrógépen, a 23 varratok mentén.

A varrási munka lényegesen csökkenthető volt azon meglepő megállapítás révén, hogy a fentebb ismertetett tulajdonságú textilanyag egy a bőrparban általánosan ismert eljárással, nagyfrekvenciás hegesztéssel is feldolgozható. Ennek során a varrási művelet helyett a mindenkorli összekötendő anyagszöveteket ék alakú fémelektrodák között összesajtoljuk és megfelelő nagyfrekvenciás energia bevezetése mellett egymással összehegesztjük. Ennek feltétele azonban az, hogy a gyártáshoz nemcsak az így összehegeszthető textilanyagot, hanem ugyanakkor a megfelelő habanyagot is alkalmazzuk, amely egyrészt a fentebb ismertetett szerkezeti tulajdonságokkal rendelkezik, másrészt viszont nagyfrekvenciával hegeszthető is. Ez az előzőekben megadott poliuretán-habanyagú betéteknél gondokat okozott, ezért erre a célra PVC-habanyagot célszerű alkalmazni, amely TROVIPOR kereskedelmi név alatt ismert és amely rendelkezik a szükséges alaktartóssággal, nyitott pórusokkal és kellő légáteresztő képességgel. Ez a TROVIPOR-habanyag hegeszthető nagyfrekvenciával és ennek megfelelően a fentebb leírt textilanyaggal együtt ily módon feldolgozható. A gyártási eljárás során a kb. 20 MHz-es frekvencia-tartomány bizonyult legmegfelelőbbnek, mint az a nagyfrekvenciás hegesztőeszközökkel a bőr-

iparban is szokásos. Az ismertetett 5, 6 gallérok nagyfrekvenciás hegesztési eljárással történő előállításánál mindig a belső oldal egy- vagy kétrétegű textilanyagát helyezük az adott hegesztőgép alsó elektródjára, erre a habanyaglapot, például 10–20 mm-es vastagsággal, és erre pedig a külső oldal egy- vagy többretegű textilanyagát, ahol ez a három alkotórész természetesen már a megfelelő alakra van kiszabva. Az összehegesztendő 23 varratok mentén legalább az egyik elektródának, például a felsőnek ék alakú élekkel ellátott bordái vannak, amelyek között azután az elektródák összepréselésekor a gyógygallér valamennyi alkotórésze egymásra nyomódik. A nagyfrekvenciás energia rövid idejű bevezetése következtében az összenyomott vonalak mentén megolvad a textília és a betét anyaga és ezáltal a 23 varratok mentén oldhatatlanul összekapcsolódnak egymással. A nagyfrekvenciás hegesztési eljárással a 16–23, 38, 39 rögzítőeszközök is felerősíthetők a 11, 46 külső falakra, ahol az utóbbiak nem feltétlenül nagyfrekvenciás hegesztésre alkalmas anyagból kell, hogy álljanak, hanem egy külön munkalépésben felvarrhatók egy hegeszthető alapra is, és azután ezt az alapot hegesztjük össze az 5, 6 gyógygallérokkal azok külső oldalán, ami megfelelő elrendezés esetén a többi galléralkatrész összehegesztésével együtt egy munkautemben is elvégezhető.

Ha a 6 nyakgallér 38 szalagjai és 41, 42 védőcsikjai szívos PVC-anyagból készülnek, pl. a közismert SKAI műbőrből vannak, úgy ezek közvetlenül felhegeszthetők a 6 nyakgallérra.

Bizonyos megbetegedések, például daganatok kezelésénél előnyösnek bizonyult, ha közvetlenül az elektrosztatikus hőkezelés megkezdése előtt hűtőborítást teszünk a megtegedett helyekre. Egy ilyen előzetes hidegkezelés megkönnyítésére, amint azt a 4. és 5. ábrán, a 6 nyakgalléron feltűntettük, célszerű egy 50 zseb kialakítása, amely a 6 nyakgallér 45 belső fala mentén húzódik. Az 50 zseb például vékony műanyag-fóliából áll, amely a 36 oldalszegély körül vissza van hajtva és a 46 külső falon 51 patentgombokkal van rögzítve, tehát könnyen levehető. Az 50 zsebbe azután becsúszatható egy hajlékony, minden oldalról zárt párna, amely például hideg vízzel, jéggel, vagy más hűtőfolyadékkal van feltöltve. A többnyire rövid idejű hidegkezelés után az 50 zsebet kigomboljuk és a párnával együtt lehúzzuk az állat testéről, és ezt követően közvetlenül megkezdjük az elektrosztatikus hőkezelést, amely eljárás különösen hatékonynak mutatkozott. Természetesen a hidegkezelés az 5 torokgallérral is elvégezhető.

A 6. ábrán egyébként látható még, hogy a teljes nyaktartomány számára egyrészesként kialakított gyógygalléron a szemek és a fülek számára 53, 54 kivágások vannak kialakítva, míg megfelelő 51 rögzítőeszközök lehetővé teszik egy felhelyezett 55 háttakarróval való összekötését is.

Szabadalmi igénypontok

1. Gyógygallér patás állatok, főleg lovak nyak- és/vagy fejtájéka számára, mely a felfekvési tartományhoz anatómiailag igazodó alakkal van kiképezve és rögzítőeszközökkel van ellátva és amely egy-egy, textilanyagból készült külső és belső rétegből áll, azzal

jellemezve, hogy a gyógygallér belső és külső falát (10, 45 ill. 11, 46) képező réteg textilanyaga (25, 44) kötött vagy hurkolt, légáteresztő textilanyag, amely nem nedszívó, dörzselektromosság előállítására alkalmas műszálakból áll és amelynél a szemek száma kb. 50 – 125 négyzetcentiméterenként, ugyanakkor a közbenső párnaréteget képező betét (24, 43) lég- és nedvességáteresztő habanyagból áll.

2. Az 1. igénypont szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy a textilanyagához felhasznált műszálak legalább 85%-a – előnyösen parafinozott – PVC-szál.

3. Az 1. vagy 2. igénypont szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy legalább a belső fal (10, 45) két réteg textilanyagból (25, 44) áll.

4. Az 1–4. igénypontok bármelyike szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy a külső és belső fal oldalszegélyei (36, 37) a tarkót átfogó rögzítőeszközökkel (16, 19, 38, 39) vannak ellátva.

5. Az 1–4. igénypontok bármelyike szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy a külső és belső fal oldalszegélyei (36, 37) a tarkót átfogó rögzítőeszközökkel (16, 19; 38, 39) vannak ellátva.

6. Az 1–5. igénypontok bármelyike szerinti gyógygallér azzal jellemezve, hogy a külső és belső fal hát felé eső homlokszegélye egy háttakaróval (55) való összekötésre alkalmas rögzítőeszközökkel (51) van ellátva.

7. Az 1–6. igénypontok bármelyike szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy a torok- és/vagy a homlok tartományban a fülek és/vagy a szemek számára készített kivágásokkal (53, 54) van ellátva.

10 8. Az 1–7. igénypontok bármelyike szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy anyagában a gerincoszlop-pal közel párhuzamosan húzódó merevítőpálcák (26) vannak bedolgozva.

15 9. Az 1–8. igénypontok bármelyike szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy a nyújtott nyakrészt (13) takaró nyakgallérként (6) van kialakítva és két egybevágó gallérfélből (31, 32) áll, amelyek mindkét felől egy befelé hajló középpél (33) körül egymásra hajthatók, emellett pedig egy-egy befelé szögellő felső és alsó szegéllyel (34, 35), háromszöget alkotó oldalszegélyekkel (36, 37), valamint a középpél (33) mentén kettéosztott betéttel (43) rendelkezik.

25 10. Az 1–9. igénypontok bármelyike szerinti gyógygallér, azzal jellemezve, hogy a bőrön felfekvő belső falán (10, 45) hűtőközeggel töltött párna felvételére alkalmas levehető zsebbel van ellátva.

2 rajz, 6 ábra

FIG. 1

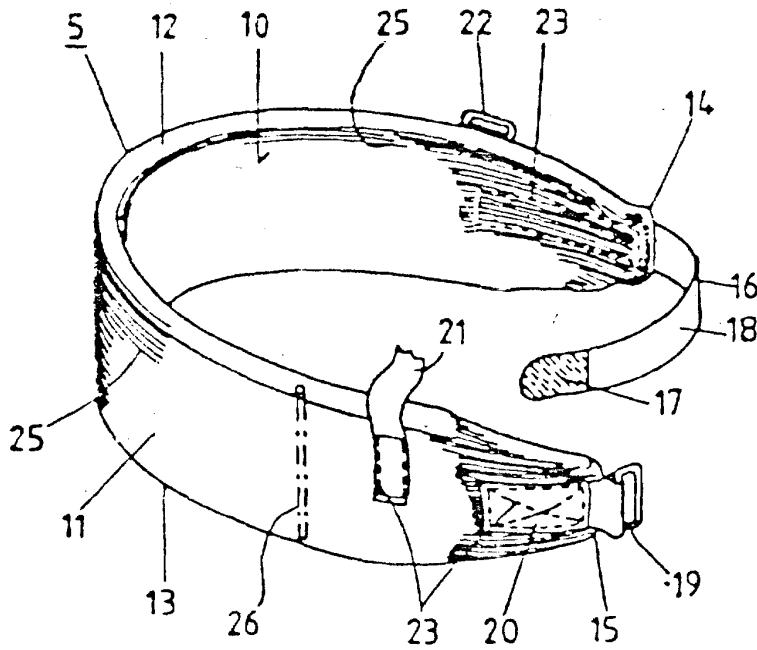
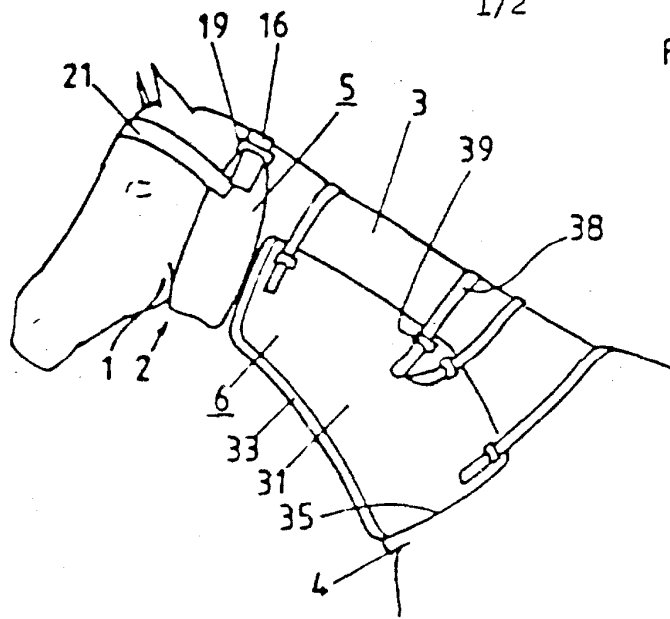

FIG. 2

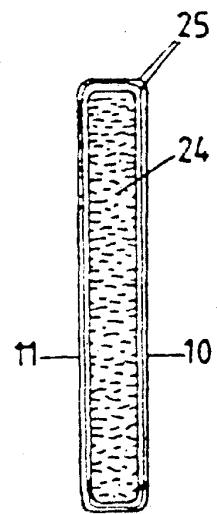

FIG. 3

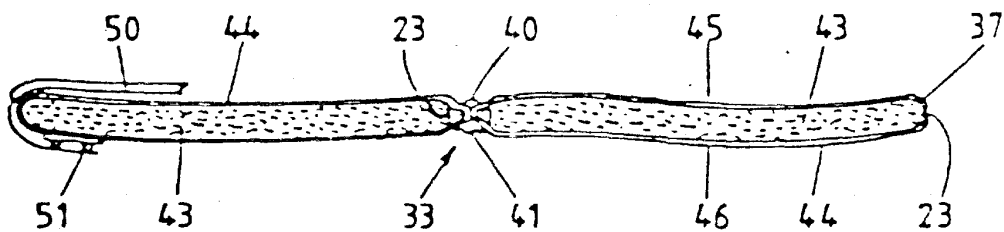
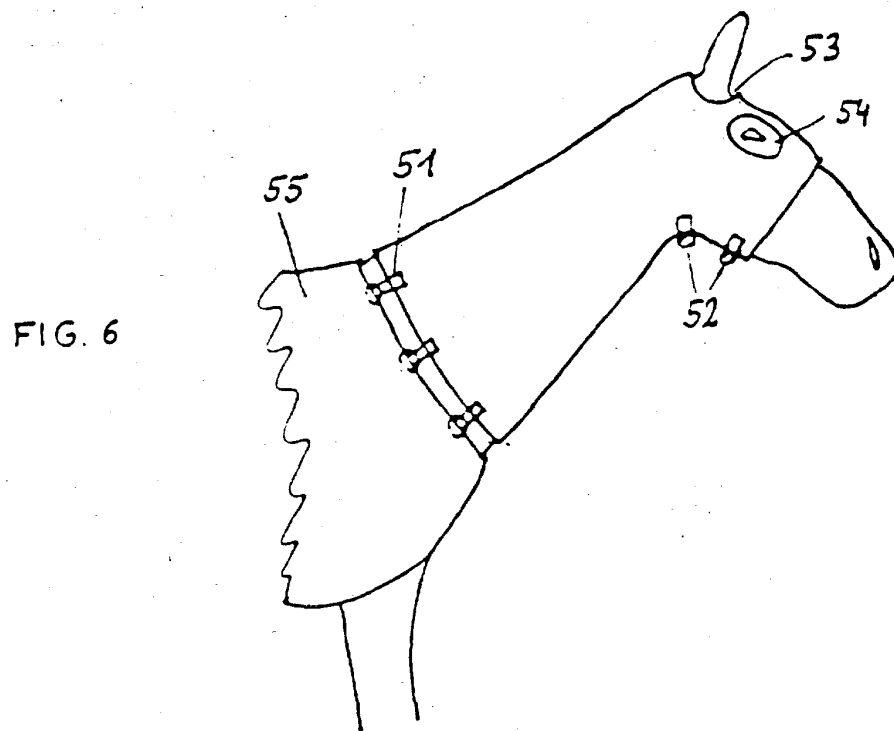
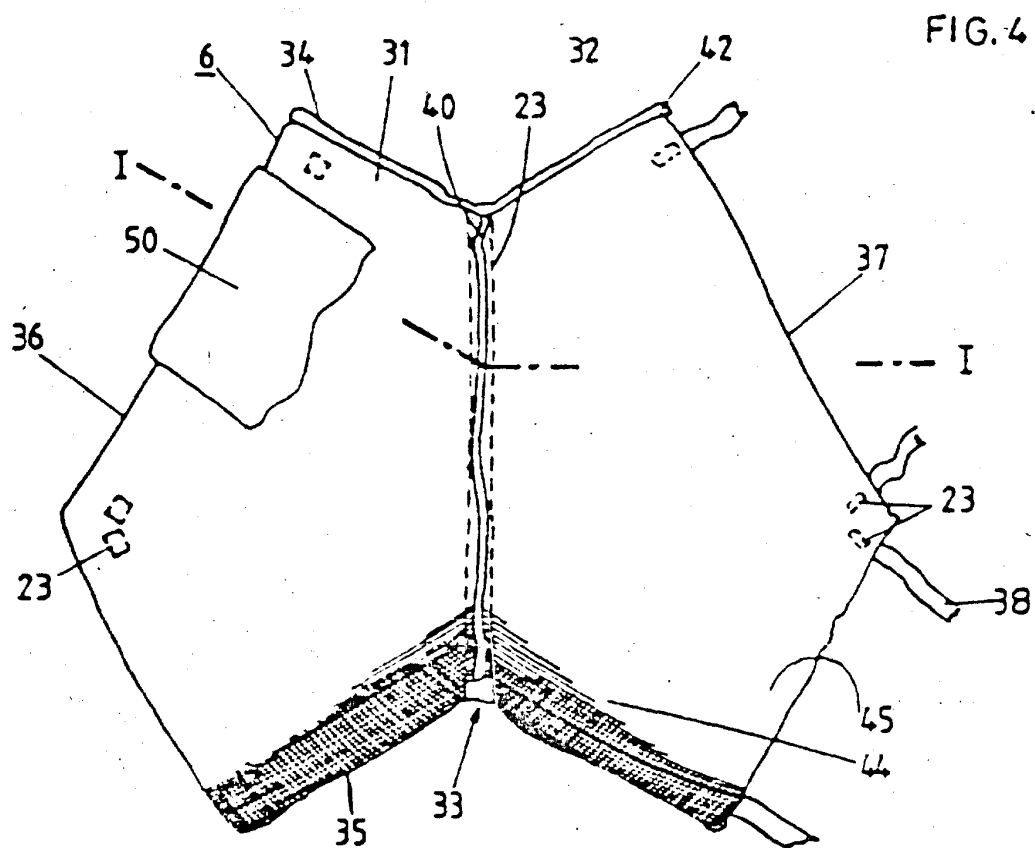

FIG. 5

188 971

Kiadja az Országos Találmányi Hivatal
A kiadásért felel: Himer Zoltán osztályvezető
Megjelenik a Műszaki Könyvkiadó gondozásában

KULTÚRPROFIL – FOTON nyomda
K 88015